

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 marca 2019 r. w sprawie R 2180/2018-4

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- zmianę zaskarżonej decyzji w ten sposób, by odwołanie zostało uznane za zasadne, a unijny znak towarowy „Innerbarend” został zarejestrowany w klasie 12;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 17 maja 2019 r. — BU/Komisja

(Sprawa T-308/19)

(2019/C 230/75)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: BU (przedstawiciel: adwokat E. Bonanni)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 11 czerwca 2019 r., w której Komisja wyraziła zamiar i decyzję dotyczącą ustanowienia komisji lekarskiej w celu ponownego wydania opinii w przedmiocie wniosku o stwierdzenie pogłębienia się choroby zawodowej skarżącego;

- orzeczenie, że decyzja w przedmiocie wniosku o stwierdzenie pogłębienia się choroby zawodowej powinna zostać wydana na podstawie opinii wydanej już przez poprzednią komisję lekarską w dniu 8 stycznia 2014 r., z zastosowaniem wyjątku od przepisu art. 12 wspólnych zasad ubezpieczenia od ryzyka wypadku i choroby zawodowej urzędników Wspólnoty Europejskiej, obowiązujących przed dniem 1 stycznia 2006 r. (zwanymi dalej „wspólnymi zasadami”), jak wynika ze zmienionego mandatu z dnia 11 stycznia 2019 r., do celów nakazania Komisji zapłaty kwoty 639 431,37 EUR, z której 98 372,51 EUR już zostało zapłacone, tytułem świadczenia określonego w art. 14 wspólnych zasad, lub przepisu nakładającego analogiczny obowiązek;
- zasądzenie od Komisji zapłaty 5000 EUR za każdy miesiąc opóźnienia w podjęciu środka;
- zasądzenie od Komisji odszkodowania w kwocie 100 000 EUR za niezgodne z prawem wydanie mandatu nr 3 z dnia 25 stycznia 2018 r., z naruszeniem wyroków T-551/16 i T-212/01;
- zasądzenie od Komisji odszkodowania w kwocie 50 000 EUR za brak zastosowania tabeli honorariów wyznaczonych lekarzy lub lekarzy, którzy mają zostać wyznaczeni;
- zasądzenie od Komisji odszkodowania w kwocie 100 000 EUR za nieuzasadnione opóźnienie w zakończeniu etapu administracyjnego;
- zasądzenie od Komisji odszkodowania w kwocie 1 000 000 EUR za niestosowne zachowanie dr AB, bezpośrednio zatrudnionego przez organ powołujący, niedziałającego na własny rachunek, w związku z jego opisanym kwestionowanym zachowaniem;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący wnosi w istocie o obciążenie Komisji odpowiedzialnością z tytułu nieprzyjęcia decyzji o wypłacie mu kwoty 639 421,37 EUR, z czego 98 372,51 EUR już zostało zapłacone, tytułem świadczenia określonego w art. 14 wspólnych zasad, w następstwie opinii komisji lekarskiej z dnia 8 stycznia 2014 r., w ramach wniosku o stwierdzenie pogłębienia się choroby zawodowej skarżącego z dnia 7 czerwca 2000 r.

Na poparcie skargi skarżący podnosi:

1. Naruszenie art. 266 TFUE i obowiązku zastosowania się do orzeczenia sądowego, ponieważ Komisja nie zastosowała się do orzeczenia w sprawach T-212/01 i T-551/16 w odniesieniu do pomylenia niepełnosprawności jako takiej i świadczenia, o którym mowa w art. 14 wspólnych zasad.
  2. Nadużycie władzy w niniejszym przypadku.
  3. Naruszenie art. 73 regulaminu pracowniczego i orzecznictwa Unii Europejskiej w dziedzinie działalności komisji lekarskiej.
  4. Naruszenie wymogu rozsądnego czasu trwania postępowania.
-